

ด่วนที่สุด

ที่ อก ๐๓๐๙/๘๓๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส19163 ภ.5 กล้ง
รับที่ : ๐3122/59 สก
วันที่ : 25 ก.พ. 59 เวลา : 9:48
สวค. 69
วันที่ 25 ก.พ. 59
เวลา 10.25

กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ ๖ เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ พื้นที่ทั่วประเทศ ภายใต้แผนการจัดการ
กากอุตสาหกรรมปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๑๘๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๒. รายงานการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ พื้นที่ทั่วประเทศ

ภายใต้แผนการจัดการกากอุตสาหกรรมปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ จำนวน ๑๐๐ เล่ม

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรม ขอเสนอเรื่อง รายงานการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม
๖ พื้นที่ทั่วประเทศ ภายใต้แผนการจัดการกากอุตสาหกรรมปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ มาเพื่อคณะรัฐมนตรี
พิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและ
การประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๓) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)
กำกับการบริหารราชการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product, GDP) มูลค่าสูงถึง ๑๓,๓๕๒ พันล้านบาท หรือคิดเป็น ๓๗๓.๘ พันล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องในช่วง ๕๐ ปีที่ผ่านมา ภาคการผลิต ช่วยสร้างแรงขับเคลื่อนต่อเศรษฐกิจไทย ก่อให้เกิดมูลค่าถึงหนึ่งในสามของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยนอกจากเป็นศูนย์กลางการผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ในภูมิภาคแล้ว ยังทำให้เกิดการสร้างอาชีพและ การจ้างงานด้วย ดังนั้นภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทยจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจมากและยังคงมี แนวโน้มที่ดี แต่ทั้งนี้จะต้องมีการปรับตัวให้ได้มาตรฐานสากลทั้งในเรื่องข้อกำหนดด้านผลิตภัณฑ์ (Products specification) และมาตรการที่เป็นอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers, NTBs) เพื่อรักษาชื่อเสียง และศักยภาพในการแข่งขันในตลาดต่างๆ ที่สำคัญ เช่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ฯลฯ ซึ่งการจัดการกาก อุตสาหกรรมหรือของเสียต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากภาคการผลิตนั้น เป็นเรื่องหนึ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาจัดการให้ ถูกต้องและเหมาะสมภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำ “แผนการจัดการ

/กากอุตสาหกรรม ...

กากอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒” เป็นแผนแม่บท (Master Plan) สำหรับการดำเนินการด้านการจัดการกากอุตสาหกรรม ทั้งนี้ได้เสนอแผนแม่บทดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และคณะรัฐมนตรีได้ลงมติรับทราบแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา (ตามหนังสือที่อ้างถึง)

กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดแผนงานด้านการจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ภายใต้แผนการจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ของกระทรวงอุตสาหกรรมโดยมีแนวคิดในการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการกำกับดูแลกากอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางอย่างครบวงจร ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักทุกฝ่ายซึ่งได้แก่ ผู้ก่อกำเนิด ผู้ขนส่งผู้กำจัด รวมทั้งผู้กำกับดูแลของเสียด้วย เพื่อให้กากอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบบริหารจัดการได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในระยะเวลา ๕ ปี

ทั้งนี้ รายงานการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ พื้นที่ทั่วประเทศ ภายใต้แผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ (REFERENCE PLAN for The Master Plan for Industrial Waste Management in Thailand (2015-2019)) ฉบับนี้ เป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ระบุไว้ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๓ (การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ) มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพการจัดการกากอุตสาหกรรมในปัจจุบันและภาพที่จะเกิดขึ้นในระยะ ๕ ปีข้างหน้า โดยศึกษาปริมาณและประเภทกากอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่ ตลอดจนข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรมในแต่ละภูมิภาคที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นในอนาคต ๒๐-๓๐ ปีข้างหน้า พร้อมกำหนดให้มีการศึกษาและเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพสำหรับการจัดตั้งศูนย์จัดการกากอุตสาหกรรมแบบบูรณาการ (Integrated Waste Management Centers, IWMCs) ไม่น้อยกว่า ๖ แห่งทั่วประเทศ

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ดำเนินการศึกษาและจัดทำรายงานโดยได้ดำเนินงาน ตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๗ เดือน ภายใต้ความช่วยเหลือจากองค์การพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและพลังงานใหม่ (New Energy and Industrial Technology Development Organization, NEDO) หน่วยงานภายใต้กระทรวงเศรษฐกิจการค้าและอุตสาหกรรม (Ministry of Economy Trade and Industry, METI) ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นผลมาจากการลงนามในเอกสารแสดงเจตจำนง (Letter of Intent) ร่วมกันระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมประเทศไทย กับ NEDO ประเทศญี่ปุ่น เพื่อขอรับการสนับสนุนด้านวิชาการเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นเรื่องการแปลงของเสียเป็นพลังงาน (Waste to Energy) เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

๑.๒ สถานการณ์ปัจจุบัน

ผลจากการเร่งรัดให้กากอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยการดำเนินการตามแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ พบว่า มีโรงงานผู้ก่อกำเนิด และปริมาณกากอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบมากขึ้น

/ปัจจุบัน ...

ปัจจุบัน ณ สิ้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ มีโรงงานจำพวกที่ ๓ (หมายถึง โรงงานที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง.๔)) ทั่วประเทศ จำนวน ๗๒,๐๓๔ โรงงาน จากจำนวน ๑๐๗ ประเภทโรงงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ (นับเฉพาะโรงงานผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมโดยไม่นับรวมโรงงานผู้บำบัด/กำจัด/รีไซเคิล ได้แก่ ลำดับที่ ๑๐๑ ลำดับที่ ๑๐๕ และลำดับที่ ๑๐๖) ได้ลงทะเบียนแสดงความประสงค์ที่จะเป็นผู้ขออนุญาตจัดการกากอุตสาหกรรมของตนเองทางระบบอินเทอร์เน็ต ในระบบจัดการกากอุตสาหกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมแล้วรวม ๕๐,๓๗๒ โรงงาน หรือประมาณร้อยละ ๗๔.๒๒ ของโรงงานผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมทั้งหมด (เมื่อเทียบกับข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ทั้งปีมียอดการลงทะเบียนร้อยละ ๒๕) ในจำนวนโรงงานเหล่านี้ปัจจุบันมีการขออนุญาตเก็บภายในโรงงาน (เกิน ๙๐ วัน) และส่งออกไปกำจัดนอกโรงงานตามกฎหมายโรงงานรวม ๒๗.๓๗ ล้านตัน ประกอบด้วยกากอันตราย ๑.๓๒ ล้านตัน และกากไม่อันตราย ๒๖.๐๕ ล้านตัน (เมื่อเทียบกับข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ทั้งปี มีการขออนุญาตฯ รวม ๒๑.๙๕ ล้านตัน ประกอบด้วย กากอันตราย ๑.๒๘ ล้านตัน และกากไม่อันตราย ๒๐.๖๗ ล้านตัน)

สำหรับด้านโรงงานผู้กำจัดกากอุตสาหกรรม จากการสำรวจล่าสุดของกรมโรงงานอุตสาหกรรมในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ พบว่า มีกำลังการผลิต (บำบัด/กำจัด/รีไซเคิล) รวม ๒๐.๑๐ ล้านตันต่อปี สะท้อนให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดโรงงานกำจัดกากอุตสาหกรรม เพื่อรองรับปริมาณกากอุตสาหกรรมที่จะถูกส่งออกมากำจัดภายนอกโรงงานในอนาคต ซึ่งปัจจุบันมีสัดส่วนการเก็บกักภายในโรงงานอยู่ที่ร้อยละ ๒๕ สำหรับกากอันตราย และร้อยละ ๕๐ สำหรับกากไม่อันตราย

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมได้กวัดขันการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม ทั้งในส่วนโรงงานผู้ก่อกำเนิดและผู้รับกำจัดกากอุตสาหกรรม โดยอยู่ระหว่างการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดที่เป็นโรงงานผู้ก่อกำเนิด จำนวน ๑๗๖ ราย และมีการสั่งการระงับการให้บริการด้วยผู้รับกำจัดกากอุตสาหกรรม จำนวน ๑๒๖ ราย ตามลำดับ

๑.๓ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

๑.๓.๑ คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกระทรวงอุตสาหกรรม บูรณาการทำงานเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งแบ่งเป็น ๓ มาตรการ ได้แก่ มาตรการลดขยะมูลฝอย มาตรการจัดการขยะมูลฝอย และมาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑.๓.๒. คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รับทราบแผนการจัดการกากอุตสาหกรรมปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ สำหรับเป็นกรอบนโยบายการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมของประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

๑.๔ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

๑.๔.๑ กระทรวงอุตสาหกรรมได้มอบหมายให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หน่วยงานในสังกัด รับรายงานการศึกษาฉบับนี้ ไปเชิญชวนเอกชนให้มาลงทุนพัฒนาจัดตั้งศูนย์จัดการกากอุตสาหกรรมแบบบูรณาการ (IWMCs) แล้วในเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา

๑.๔.๒ ปัจจุบันมีภาคเอกชนได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) กับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแล้ว ๒ ราย ได้แก่ บริษัท อนุรักษ์พลังงาน ซีเมนต์ไทย จำกัด และบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน)

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

กระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ พื้นที่ทั่วประเทศ ภายใต้แผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ เป็นผลการศึกษาทางวิชาการที่สามารถนำไปใช้อ้างอิงสำหรับการจัดการกากอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่ในประเทศไทยได้เป็นอย่างดี รายงานฉบับนี้จะมุ่งเน้นไปที่หลักการ “ขยะเกิดที่ไหน กำจัดที่นั่น” ส่วนการศึกษามิติด้านสังคม ได้แก่ ทศนคติและการยอมรับของประชาชนภายในพื้นที่ เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการในระดับพื้นที่ต่อไป กระทรวงอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีได้ทราบก่อน

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและการบูรณาการ กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นว่า ควรแจ้งให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพลังงาน และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำผลการศึกษาฉบับนี้ไปพิจารณากำหนดกรอบนโยบายในภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะในแต่ละพื้นที่ของประเทศ ตลอดจนการส่งเสริมการนำขยะมาแปรรูปแล้วใช้ประโยชน์ในรูปพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมให้เกิดความสอดคล้องกับการของบประมาณสำหรับการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

แผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ระบุกิจกรรมภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๓ (การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ) กำหนดให้ดำเนินการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ แห่งทั่วประเทศ เพื่อรองรับกากอุตสาหกรรม ๒๐-๓๐ ข้างหน้า ให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๕๘

๔. สำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

รายงานการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ พื้นที่ทั่วประเทศ (Reference Plan) ฉบับนี้เป็นการนำข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มาใช้ในการประเมินโดยแบ่งโรงงานออกเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่หนึ่ง โรงงานผู้ก่อกำเนิดกาก (Waste Generator) เฉพาะโรงงานจำพวก ๓ และกลุ่มที่สอง โรงงานผู้รับกำจัดกาก (Waste Processor) ซึ่งได้ทำการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการก่อกำเนิดและการกำจัดกากอุตสาหกรรมที่มีการแจ้งการขนส่งออกไปกำจัดนอกโรงงาน โดยแบ่งตามประเภทอุตสาหกรรม ประเภทกากอุตสาหกรรม วิธีการจัด และที่ตั้งโรงงาน นำมาประเมินแล้วคัดเลือกพื้นที่รองรับ

กากอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพจำนวนไม่น้อยกว่า ๖ พื้นที่ใน ๖ ภูมิภาคของประเทศไทย เพื่อจัดตั้ง ศูนย์จัดการกากอุตสาหกรรมแบบบูรณาการ (IWMCs) โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญสำหรับการศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้ (๑) ใช้ปริมาณกากอุตสาหกรรมในระบบแจ้งการขนส่ง (Manifest) ซึ่งเป็นปริมาณที่มีการนำออกไปกำจัด นอกโรงงานเท่านั้น (๒) ใช้ตัวเลขที่ได้จากการประเมินกากอุตสาหกรรมที่นำออกไปกำจัดนอกโรงงาน (๓) ให้ ความสำคัญกับพื้นที่ ซึ่งมีโครงการหรือแผนงานของ รัฐที่เกี่ยวข้อง (๔) ให้ความสำคัญกับพื้นที่ซึ่งมีปริมาณ ขยะชุมชนที่สามารถนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน สำหรับโครงการเปลี่ยนของเสียเป็นพลังงาน และ (๕) ตัวแปรที่สำคัญอื่นๆ เช่น กำลังการผลิตของโรงงานกำจัดกากอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในพื้นที่ ข้อจำกัดเกี่ยวกับการ ใช้ประโยชน์ที่ดิน หรือเป็นพื้นที่ซึ่งมีนักลงทุนสนใจ

จากผลการศึกษา พบว่าพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์จัดการกากอุตสาหกรรม แบบบูรณาการ (IWMCs) มีจำนวน ๑๕ จังหวัด ใน ๖ ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดลำปาง และ ลำพูน ภาคตะวันตก ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และตาก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัด นครราชสีมา และขอนแก่น ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร และสระบุรี ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช และสงขลา

๕. รายงานการวิเคราะห์หรือศึกษาตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งใดๆ

ไม่มี

๖. ผลกระทบ

รายงานการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ พื้นที่ทั่วประเทศที่เสนอในครั้งนี้ เป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะต้องเร่งนำไปดำเนินการอันเนื่องมาจากปัญหาขยะล้นเมือง ทั้งในการบริหารจัดการขยะชุมชนและกากอุตสาหกรรมที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งรายงานฉบับนี้เป็นผลการศึกษา ทางวิชาการที่สามารถนำไปอ้างอิงได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๗. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา

ไม่มี

๘. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๙. ข้อกำหนดและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๑๐. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเสนอคณะรัฐมนตรี ดังนี้

๑๐.๑ รับทราบรายงานการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ พื้นที่ทั่วประเทศ (Reference Plan) ภายใต้แผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปีพ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ของกระทรวง อุตสาหกรรมสำหรับเป็นกรอบนโยบายการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรมในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ โดยขอให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือแก่กระทรวงอุตสาหกรรมในการดำเนินการ

๑๐.๒ พิจารณามอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพลังงาน และกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำผลการศึกษาไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางอรรชกา สีบุญเรือง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม

โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๔๑๖๘

โทรสาร ๐ ๒๒๐๒ ๔๐๐๓